

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 5ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1996

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ MICHEL WOITRIN

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Μιχαήλ Οὐατρέν - Michel Woitrin - εἶναι ἀπὸ τὸ 1950 Καθηγητὴς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Louvain ποὺ λειτουργεῖ στὴ φλαμανδικὴ καὶ γαλλικὴ γλώσσα καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα τῆς Εὐρώπης — ἰδρύθηκε τὸ 1425. Ἀπὸ τὸ 1950 ὁ Καθηγητὴς Οὐατρέν δίδαξε Μακρο-οικονομικὴ Ἀνάλυση, Θεωρία Διεθνoῦς Ἐμπορίου καὶ Δημογραφία. Ἀπὸ τὸ 1952 ἔδρυσε καὶ διηύθυνε στὸ πανεπιστήμιο τὸ τμῆμα «Οἰκονομικῶν Ἐργασίας», ποὺ μετονομάσθηκε ἀργότερα Τμῆμα «Οἰκονομίας καὶ Κοινωνίας», καὶ τὰ Κέντρα «Ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Διοίκησης Ἐπιχειρήσεων», «Ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς» καὶ «Δημογραφικῶν Ἀναλύσεων καὶ Προβλημάτων».

Βαρυσήμαντη καὶ διεθνῶς ἀναγνωρισμένη ὑπῆρξε ἡ ἀποφασιστικὴ συμβολὴ τοῦ Καθηγητοῦ Οὐατρέν, ὅχι μόνον στὴν ἴδρυση τοῦ γαλλόφωνου («Ἀδελφοῦ») Πανεπιστημίου «Louvain-la-Neuve», ἀλλὰ κυρίως καὶ τῆς πανεπιστημιούπολης τῆς Louvain-la-Neuve.

Γιὰ τὸ νέο Πανεπιστήμιο χρειάστηκε νὰ ἐπιλεγεῖ τοποθεσία στὴ Νότια γαλλόφωνη περιοχὴ τοῦ Βελγίου, καὶ νὰ οἰκοδομηθεῖ νέα πόλις γιὰ τὸ νέο πανεπιστήμιο καὶ τὴ διαμόρφωση σύγχρονης πανεπιστημιούπολης. Τὸ συνολικὸ αὐτὸ σχέδιο πραγματοποιήθηκε μὲ τὶς κυρίαρχες ὀργανωτικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸν σχεδιασμὸ τοῦ Καθηγητοῦ Οὐατρέν. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἀναγνωρίζεται ὡς εὐρύτατα σημαντικό. Ἡ νέα πανεπιστημιούπολη λειτουργεῖ ἀπὸ 30 ἐτῶν, μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα διδασκαλίας, ὑψηλές ἐπιδόσεις τῶν φοιτητῶν καὶ ἐρευνητικὸ ἔργο, ποὺ διευρύνεται πρὸς τὶς νεώτερες ἐπιστημονικὲς κατευθύνσεις.

Τὰ δημοσιεύματα τοῦ Καθηγητοῦ Οὐατρὲν ἀναφέρονται στὶς οἰκονομικὲς ἐξελίξεις τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Εὐρώπης, στὴν προβληματικὴ οἰκοδόμησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, στὴν ἀνάγκη καὶ τὶς κατευθύνσεις ἀνανέωσης τῆς ἐπιχειρηματικῆς διοικήσεως, στὰ σύγχρονα κοινωνικὰ καὶ δημογραφικὰ προβλήματα καὶ τὴν πολιτικὴν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή των καὶ βεβαίως στὴν ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωσις σύγχρονων Πανεπιστημίων.

Πέραν τῶν ἀκαδημαϊκῶν καὶ δημόσιων εὐθυνῶν στὸ Βέλγιο, ὁ κ. Οὐατρὲν ἐκπροσώπησε τὴ χώρα του στὸν Ὁργανισμὸν Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ διετέλεσε καὶ παραμένει μέλος τῶν Διοικήσεων πολλῶν γνωστῶν πολιτισμικῶν ἰδρυμάτων τοῦ Βελγίου. Τὸ 1952 προσεκλήθη στὴ Διεθνῆ Συνάντησις καὶ Ἐπισκόπησις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard, τὸ 1958-59 Ἐπισκέπτῃς-Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίρου-καὶ στὰ ἐπόμενα χρόνια σὲ ὁμιλίαι καὶ συζητήσεις ἐπὶ διεθνῶν θεμάτων στὰ γνωστὰ πανεπιστήμια Yale, Johns Hopkins, στὴ Βολώνια καὶ σὲ δημόσιες συναντήσεις στὸ Παρίσι, στὴν Ἀθήνα (τὸ 1962), στὸ Manchester, τὴν Κολομβία, τὸ Μεξικό, τὴν Ἀργεντινὴ καὶ τὴ Χιλὴ, προσφάτως δὲ στὴν Οὐγγαρία.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ κ. Οὐατρὲν μετέχει σὲ διεθνῆ συνέδρια καὶ συναντήσεις μὲ ἐκπροσώπους πανεπιστημίων, ἐρευνητικῶν κέντρων καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βαλκανικῆς, μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ ἐκπροσώπων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν χωρῶν - μελῶν της. Διαθέτει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ χρόνου του στὴ συνεργασία μὲ τοὺς Πρυτάνεις τῶν πανεπιστημίων τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἀντικείμενον τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῆς εἶναι ἡ προσαρμογὴ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ διδακτικοῦ καὶ ἐρευνητικοῦ ἔργου στὶς σύγχρονες πτυχὲς τῆς ἐπιστήμης, ἰδιαιτέρα πάνω στὶς οἰκονομικὲς ἐξελίξεις καὶ προοπτικὲς στὰ κοινωνικὰ προβλήματα καὶ στὶς ἀνάγκας πρόληψης, στὴν ἀντιμετώπισιν θεμάτων υγείας, ἀλλὰ καὶ στὴν συνεργασία γιὰ τὴν πολιτισμικὴ προσέγγισιν καὶ συνεννόησιν τῶν λαῶν.

Στὸ Βέλγιο τοῦ ἀπενεμήθη μετάλλιον γιὰ τὴ συμμετοχὴ του στὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἔλαβε ἀνώτατες διακρίσεις τῆς χώρας του, ἀλλὰ καὶ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας. Γιὰ τὴ συνολικὴ προσφορὰ του τὸ 1982 ἔλαβε στὸν τόπον του τὸν τίτλον τοῦ «Βαρόνου».

Ὁ κ. Μιχαὴλ Οὐατρὲν ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας καλεῖται νὰ λάβει τὸν λόγον στὸ θέμα του: «Εὐρωπαϊκὲς Ἀξίες καὶ Ἑλληνικὴ Κληρονομία».